

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, ročník XIII 15 Kč / 0,5 €

2/2011

Rozjaření

Jarní koncert TenSingu Praha

Ping pong v kostele

aneb Zkušenosti z práce s mládeží v Berlíně

Vzdělávání v YMCA

- co plánujeme, co se chystá?

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XIII, 2/2011

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 26 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

K rozjaření nedošlo jen v přírodě, ale také na str. 20.

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek
František Kroužil

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Gabriela Boková
Štěpán Černý
Pavel Hušek
Filip Rajnoch
David Strádal

TISK

Těšínské papírny, s. r. o.
Bezručova 212/17, Český Těšín

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 4. 2011
Uzávěrka příštího čísla: 20. 6. 2011

Milí čtenáři!

Další číslo Proteinu je zde a přináší opět zajímavé čtení, škoda jen mírného skluzu. Upozorňuji především na úvodní rozhovor, ve kterém se vám představí nová posila týmu YMCA v ČR – ústředí. Pro ymkaře je důležitý článek o vzdělávacího systému, protože se dotkne prakticky všech. Kdo rád čte o zážitcích z akcí, tak si přijde na své, máme tu příspěvky Youth Exchange, Ping Pong v kostele, Rozjaření, Youth for you(th) a Velikonoce v Banátu.

Novinkou je převzatá recenze. Věnuje se divadelnímu představení, které je po několika stránkách výjimečné, přečtěte si sami a pokud vás žánr a forma neodradí, doporučuji k návštěvě, v červnu se bude hrát určitě ještě jedno představení.

František se věnuje 2 recenzím hudebním, fejeton je na svém místě jako vždy a tak zbývá už jen upozornit na novinku – Sudoku, ale ne ledajaké... šestnáctkové... tak jsem zvědavý... :-)

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochuťnali jste geniální jídlo?

Prožili jste něco úžasného?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamyšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4** **Rozhovor s A. Molnárovou**
Miki Erdinger a Jaroslav V. Hynek
- 6** **Systém vzdělávání YMCA**
Andrea Gröschlová a Jaroslav V. Hynek
- 8** **Youth Exchange**
Lukáš Salivar
- 10** **Setkání se Zorou Dvořákovou**
Jaroslav V. Hynek
- 12** **Ping pong v kostele**
Veronika Kočová
- 18** **Oikumené-Akademická YMCA**
Filip Rajnoch
- 20** **Rozjaření**
Filip Rajnoch
- 22** **Youth for you(th)**
Anna Matušinová
- 24** **Velikonoce v Banátu 2011**
Jaroslav V. Hynek
- 27** **Lamento**
Jan Mikulka
- 29** **Lykke Li a Adele**
František Kroužil
- 30** **Yes woman**
Renata Francová
- a mnoho jiného...

Rozhovor s Alžbětou Molnárovou

- novým zahraničním sekretářem YMCA v ČR

Na pozici zahraničního sekretáře YMCA v ČR nastává čas od času personální změna. Jedna z nich nastala v únoru letošního roku. Proto vám přinášíme několik vět o hlavní protagonistce této události – Alžbětě Molnárové.

Jak ses k Ymce vlastně dostala?

V roce 2008 jsem dostala (obrazně) roupy a začala hledat, kam bych vyjela. Původně jsem chtěla na Evropskou dobrovolnou službu, proto jsem si našla YMCA v ČR mezi vysílajícími organizacemi. Nakonec jsem odjela na léto do Lakeside jako instruktorka na Day Camp, což pro mě byla velká výzva a životní zkušenost. K Ymce jsem se tak dostala vlastně přes pozici, na které dnes pracuji.

Co tě motivuje pracovat právě v YMCA?

Různorodá práce, samostatnost pozice, důvěra, která ve mě byla už od začátku vložena, a v neposlední řadě skvělý kolektiv inteligentních a přátelských lidí!

V čem vidíš pozitivum toho, že má česká YMCA zahraničního sekretáře?

Mám za to, že mezinárodní rozměr YMCA je velice důležitý a patří k YMCA už od jejího vzniku. Pozitivum vidím hlavně v tom, že se můžeme od našich zahraničních partnerů mnoho naučit a prostřednictvím našich dobrovolníků v zahraničí obohacovat aktivity zde v ČR. Moc tedy fandím programům jako jsou Volunteers for Europe nebo Evropská dobrovolná služba.

Myslíš si, že se YMCA věnuje zahraniční agendě dostatečně?

V YMCA pracuji teprve 3 měsíce, ale již začínám spatřovat prostor pro rozvoj a rozšiřování zahraničních aktivit. Žel, na poloviční úvazek je možné pouze udržovat věci, které jsou v běhu. Začínat nové spolupráce či programy není při současném úvazku reálné. Myslím, že je to velká škoda, protože mladých lidí, kteří chtějí vyjet je opravdu mnoho. Navíc spatřuji potenciál ve vysílání mladých lidí také pro YMCA v ČR a její kolektivní členy – lidi, které vysílám, podporuji v tom, aby se stali členy YMCA a zapojili se i po svém pobytu v zahraničí. Z mé krátké zkušenosti mohu říct, že to funguje!

Na co konkrétně bys chtěla navázat v práci své předchůdkyně?

Vše, co se v Ymce v posledních letech co se týče zahraničí dělo, považuji za dobré. Takže na všechno!

Polož si nějakou otázku a rovnou na ni odpověz!

Jak se ti líbí název tvé pozice – sekretář?

Vůbec, je to divné, vůbec se necítím jako obstarožní kus nábytku...

Můžeš o sobě říct pár osobnějších věcí, aby si tě naši čtenáři mohli nějak představit... co tě baví, zajímá, co jsi studovala...?

Takže: dvě ruce, dvě nohy, tělo a hlava.

Studovala jsem Fakultu humanitních studií, teď ještě dodělávám Veřejnou a sociální politiku na FSV, baví mě: cestování, četba, rýpání v hlíně, lyžování, spinning, squash, pobyt v přírodě, hlavně v Jeseníkách, které jsou mým domovem.

otázky kladli Miki Erdinger a J. V. Hynek

STUDENTI A NÁBOŽENSKÁ OTÁZKA

YMCA patřila v období 1. republiky k velkým propagátorům diskusních kroužků. V roce 1931 vydala k tomuto účelu i Příručku pro praktické vedení diskusních kroužků středoškolských pod názvem Středoškoláci diskutují. Obsahuje řadu společenských témat. Jejím autorem byl Karel Mejsnar. Na ukázkou přinášíme otázky k tématu náboženství. Všimněme si jejich otevřenosti a stále aktuálnosti.

I. Situace.

1. Co student(ka) o náboženství ví?
2. Odkud se o něm dovídá?
3. Jak působí rodina na studenta po náboženské stránce?
4. Jak působí škola na studenta(tku) po náboženské stránce?
5. Jak působí kamarádi, tisk, četba, společnost, běžné názory?
6. Jak působí církevní vyučování náboženství?
7. Co na vás ve vašem životě působilo nábožensky obzvláště silně? Můžete uvést lidi, knihy, příhody a situace, které na vás zapůsobily nábožensky?
8. Jak se stavíte k své církvi? Co vás přimělo k tomu, abyste se postavil(a) proti církvi, nebo byl k ní lhostejný?
9. Čím je pro vás osobně náboženství? Co vás přimělo, abyste se protivil(a) proti náboženství nebo byl(a) indiferentní?

II. Názory.

1. Jaký je váš názor na úkol církví jako náboženských společností? Myslíte, že se od dnešních církví můžeme učit nábožensky žít? Myslíte, že můžeme nábožensky žít mimo církev a bez nich?
2. Co vytýkáte dnešním církvím? Na kolik zaviňuje dnešní stav církví lhostejnost příslušníků církve?
3. Jak se vám jeví rozdíl mezi církví a náboženstvím?
4. Podle čeho pozorujete, že nějaký člověk má náboženství, že je zbožný? Jaký je ideál nábožensky živého člověka podle vašeho názoru?
5. Souhlasíte s matrikovou příslušností k církvi? Souhla-

síte s agitací pro vystupování z církve z motivů politických, národních nebo sociálních?

6. Pokládáte podle staré legendy Leasingovy o třech prstech za správné, že všechna náboženství jsou stejně hodnotná? Je vám křesťanství jediným opravdovým náboženstvím?

7. Co soudíte o modlitbách? O Kristu? O bibli? O náboženských úkonech?

8. Jste pro organisovaný život náboženský nebo věříte, že je možná individuální zbožnost? Odkud bude čerpat náboženský člověk bez organisovaného náboženského života? Nepokládáte za nutnou součást náboženského života společná shromáždění věřících?

9. Jaký je rozdíl mezi náboženstvím a mravností? Je náboženství víc než mravnost a co je toto plus? Dovedl(a) byste to vystihnout?

10. Je spor mezi vědou a vírou? Je tento spor mylný nebo lze jej odstranit? Jak jste si vyřešil(a) tento problém?

11. Kdo z význačných lidí v minulosti a kdo z přítomnosti je podle vašeho názoru vzorem náboženského života? A kdo z nich je vám nejbližší?

12. Přemyšlel(a) jste, co vám může dát zbožnost pro váš osobní život?

III. Závěr.

1. Jste spokojen(a) se svým osobním náboženským a duchovním životem?
2. Jak myslíte, že lze pěstiti náboženský život?
3. Co nejvíce brání vašemu náboženskému růstu?
4. Pokládáte život náboženský za bohatší a hodnotnější nežli život bez náboženství?

Karel Mejsnar, Středoškoláci diskutují, Vydavatelské oddělení YMCA, Praha 1931, str. 22.

System vzdělávání YMCA

Jsmo společenství, které vyznává určité hodnoty formulované v ideových dokumentech a stanovách. Neseme odpovědnost za naplňování poslání YMCA, hledáme cesty, jak toto poslání přenášet do praktického života. Tyto hodnoty jsou naplňovány v jednotlivých aktivitách. V Ymce měla (a v zahraničí stále má) péče o kvalitu poskytovaných služeb – a s tím související vzdělávání vedoucích – vždy výsadní postavení. Proto se i YMCA v ČR rozhodla o aktualizaci svého systému vzdělávání.

Všichni si uvědomujeme, že v poslední době vzrůstá význam aktivit ve volném čase. Souvisí to se změnami životního stylu současné společnosti. Aby děti, mládež i dospělí kvalitně trávili svůj volný čas, se společností vyplatí. Vzrůstá tedy poptávka po organizacích, které dokážou zajistit kvalitu svých aktivit a mají vyškolené vedoucí. Současně chceme poskytnout vedoucím podporu v jejich práci, dát možnost naučit se nové dovednosti, seznámit se s dalšími vedoucími, poskytnout materiály, které budou moci využít v další práci a načerpat inspiraci. Připravované kurzy jsou rozděleny na dvě skupiny podle povahy pozic, pro které jsou určeny:

Skupina A:

- ▶ 1. činný člen,
- ▶ 2. člen výboru.

Skupina B:

- ▶ 3. sekretář,
- ▶ 4 až 6. samostatný vedoucí se specializací (na vzdělávací programy, na hudbu, divadlo nebo tanec, na kreativní programy, na sportovní a pohybové programy, se všeobecným zaměřením (klub, rodinné aktivity, táborový vedoucí, popř. sociální služby)),
- ▶ 7. hlavní vedoucí tábora,
- ▶ 8. skautský vedoucí,
- ▶ 9. vedoucí pár skupin (VPS – manželská setkání).

Struktura vzdělávání na pozici samostatného vedoucího odpovídá rozmanitosti aktivit v Ymce. Ostatní pozice vychází z potřeb YMCA pro ostatní aktivity či administrativní fungování organizace. Důraz je kladen na to, aby veškeré vzdělávání na jednotlivých pozicích napomáhalo naplňovat poslání YMCA.

Pojetí vzdělávání v YMCA

Ve vzdělávání YMCA klademe důraz na autonomii uchazeče. Máme důvěru v jeho odpovědnost za vlastní učení. Tato důvěra je předpokladem nabytí očekávaných dovedností. Účastníci kurzu se budou učit samostatně, lektor v tomto procesu vystupuje jako partner. Tento princip bude určující pro výběr metod. Chceme, aby uchazeč uměl využívat nabyté znalosti a dovednosti, a proto budou v prezenčních kurzech využívány zejména aktivizující metody. Cílů tak bude dosahováno především na základě vlastní učební činnosti uchazeče. Jedině tak může u uchazečů dojít k rozvoji myšlenkové kultury, a to z hlediska získávání vědomostí i myšlenkových dovedností, rozvoje iniciativy a zájmu o vlastní rozvoj.

ÚV YMCA v ČR přijal dokument Systém vzdělávání YMCA, který obsahuje celou strukturu vzdělávání vedoucích. Uvádí také předpoklady, práva a povinnosti vedoucích, ale definuje i dovednosti, které by si měli osvojit absolvováním vzdělávacích kurzů. Ty budou složeny ze 2 částí – základního modulu (ten má obecný obsah společný pro všechny vedoucí) a specializace, jejímž cílem je rozvoj dovedností pro konkrétní zapojení v YMCA. Pro představu uvádíme některá témata základního modulu:

- ▶ Dobrovolnictví
- ▶ YMCA (struktura, historie, hospodaření...)
- ▶ Analýza potřeb sociální skupiny
- ▶ Formulace výchovných a vzdělávacích cílů
- ▶ Aplikace výchovných a vzdělávacích metod
- ▶ Provádění prevence
- ▶ Provádění výchovy proti šikaně
- ▶ Krizová intervence
- ▶ Organizace a zajištění her a dalších činností
- ▶ Vedení
- ▶ Orientace v právní úpravě činnosti dětí a mládeže
- ▶ Provádění výchovy ke zdraví
- ▶ Posuzování bezpečnostních a zdravotních rizik
- ▶ Poskytování první pomoci

První pilotní kurz již proběhl a má 16 absolventů, další pilotní kurzy připravujeme, termíny zveřejníme v nejbližší době. Věříme, že přispějeme k tomu, aby programy a aktivity YMCA byly známy především svou kvalitou a kvalifikovanými vedoucími.

Andrea Gröschlová a Jaroslav V. Hynek

16. – 23. dubna 2011 se v makedonské Bitole uskutečnil Youth Exchange. Patronací nad touto akcí převzala Evropská komise, která ji také z velké části financovala, neboť byla součástí programu Youth in Action. Organizátory celé akce byla makedonská organizace Young Mountaineers, jejíž členové napsali projekt a požádali Evropskou komisi o patřičné finance. YMCA byla v tomto projektu partnerem.

Česká pětičlenná delegace vyrazila z Prahy 16. 4. letadlem do Sofie (s přestupem ve Vídni). Na letišti v Sofii začaly první lehké dobrodružné okamžiky naší cesty, neboť nebylo zcela jasné, jakým způsobem se přepravit do Bitoly (jedná se o vzdálenost 360 km) a důsledkem bylo, že jsme podlehlí svodům profesionálního naháněče letištní taxislužby, jemuž na prsou hrdě visela cedulka „Inspektor“. Při otázce, zda nám může slíbit, že se jedná o férový obchod, nám odpověděl, že pochopitelně a že jsme přeci v Bulharsku a ne v žádné Makedonii či Albánii. Tak se tedy stalo, že nám byl k hale přistaven již dlouho provozovaný francouzský vůz s předávným místem v kufru, neboť musel pojmout šest osob, jež

nenesl jakékoliv označení taxislužby. Absence taxi znaků nám byla jasná až o týden později, kdy jsme se od majitele sofíjského hostelu dozvěděli, že je nelegální v taxi převážet více jak čtyři osoby. Cesta však proběhla bez komplikací a za 6 hodin jsme byli na místě (nepočítáme-li pokutu pro našeho řidiče za rychlou jízdu a nemožnost vypínat motor, neboť vůz neshodil).

Ubytování pro členy akce bylo zajištěno v hezkém rodinném hotelu v centru Bitoly a z okna pokoje bylo možno spatřit blízký kostel a nedaleké mešity s minarety, což byl pohled přinejmenším krásný. Jedinou slabinou tohoto zařízení bylo osazenstvo kuchyně. Kuchař vařil tak špatně, až z toho člověku bylo do pláče, a to hovořím o všežravcích. Vegetariáni si prošli týdenním mučením, které bylo zkouškou jejich přesvědčení (nutno dodat, že nakonec nikdo nekonvertoval). I přesto lze však místo hodnotit pozitivně, neboť bylo ideální pro realizaci programu, který z drtivé většiny probíhal uvnitř.

Celé akce se zúčastnilo šest národů. Kromě nás a domácích se jednalo o Srby z organizace Jump, Albánce z organizace Vizion Integrues, Poláky z organizace Sem-

per Avanti a Španěly z organizace Associacio Juvenil Joventut en accio. Program byl zaměřen převážně na mezinárodní dialog a mezinárodní toleranci. Újeji byl pak program zaměřen na graffiti, jakožto projevy místní komunity, a také jakým způsobem jsou graffiti komunitou vnímány. V rámci těchto zaměření probíhaly každý den dva workshopy s velmi rozmanitou náplní. Výsledky workshopů pak byly prezentovány posledním den akce na exhibici, kterou společně připravili všichni účastníci pro obyvatele Bitoly. Bohužel počet návštěvníků exhibice byl nakonec nižší než počet účastníků, což se ale částečně podařilo vyřešit taneční performancí v ulicích. Dalším důležitým bodem programu byl mezinárodní večer, na kterém jednotlivé národy představovaly své státy a dávaly ochutnat svá typická jídla a nápoje. Becherovka a bramboráky se ukázaly jako více než dobrá volba a na podobné akce je lze jediné doporučit. Pokud povežete tolik becherovky, kolik jen unesete, tak tím rozhodně nic nezkažíte. Vtipné bylo, když se na polském stole objevily kopie našich bramboráků – situaci však zachránilo to, že Poláci používají cibuli místo česneku a jedí je na sladko, což zažehlo mezinárodní faux pas. K mezinárodnímu večeru už snad lze dodat jen to, že je potřeba být velmi opatrný při požívání albánských koktejlů. Součástí programu pak byly také dva výlety, z toho jeden do Ohridu a druhý na horu Pelister.

Po večeri samozřejmě každý den nastala neoficiální část programu, která však navazovala na cíle části oficiální. I zde byl kladen velký důraz na mezinárodní dialog a vzájemnou toleranci, která byla mnohdy demonstrována vzájemným obětím účastníků a zpěvem obecně známých písní až do pozdních hodin. Tato část programu probíhala v bitolských pohostinských zařízeních, přičemž za

zmínku stojí svatební klub, který je možno otevřít pro veřejnost, pokud v něm zrovna neprobíhá žádná svatba.

Obecně lze také říci, že Makedonci milují disko. Ačkoliv byl náš let zrušen, tak cesta zpět proběhla bez problémů, neboť nám byl nabídnut let ve velmi podob-

ném čase. Strávili jsme ještě jednu noc v Sofii, kam jsme tentokrát jeli autobusem a nevyužili tedy služeb Inspektora, neboť autobus byl o polovinu levnější (Inspektor nás totiž předtím přesvědčil o opaku). Sofie žila Velikonoce a před půlnocí byl v kostele Alexandra Něvského velký obřad, kterého se však z důvodu vyčerpání účastnilo pouze 40 % naší delegace. Pobyt v Sofii se obecně nesl ve znamení návštěv restaurací, neboť bylo potřeba si několika chody dobrého bulharského jídla připomenout, že jídlo může také chutnat. Let byl bezproblémový a pokud někdy poletíte s Lufthansou přes Mnichov, tak určitě běžte rovnou před gate, jelikož Vás tam Lufthansa zdarma občerství, a to takovým způsobem, že i Čechovi se s množstvím káv, čajů a čokolád zdarma udělá zle.

Celou akci nelze hodnotit jinak než pozitivně a organizátorům patří velký dík nejenom za přípravu, ale také za jejich permanentně pozitivní přístup k účastníkům.

Lukáš Salivar, foto: archiv autora

YMCA v proměnách doby

– setkání se Zorou Dvořákovou

Klub seniorů YMCA Praha uspořádal mimo své tradiční pravidelné schůzky také jeden speciální podvečer. V Paláci YMCA v Praze dne 21. 3. 2011 v 16 hodin přivítal Dr. Zoru Dvořákovou.

Přednáška s besedou nesla název Československá YMCA v proměnách doby. Paní doktorka hovořila především na téma YMCA za 1. republiky, v poválečném období, v roce 1968 a po listopadu 1989, ale protože mezi účastníky byli i lidé, kteří pracují v YMCA v současné době, uvažovalo se i o snahách a práci YMCA v současnosti.

Hovořila například o práci s mládeží v období třicátých let 20. století. YMCA se snažila rozvinout osobnost mladých lidí prostřednictvím celoročně pracujících skupin, kdy dvakrát týdně probíhaly schůzky, kde se věnovali sportu, ale pak se sešli ještě v klubovně, kde probíhaly diskuze na nejrůznější témata – Sebeovládání a sebekritika, Jak má naše generace pohlížet na brannou povinnost, O parlamentu a ústavě, Vztahy mezi církvemi, Dobré knihy pro nás, Jak nakládat s volným časem, O škodlivosti nikotinu a alkoholu atp. Vedli je sekretáři, kteří tehdy sehrávali ve výchově mladých zásadní roli. Také oni neustále procházeli vzděláváním a sebevzděláváním. Museli být připraveni reagovat na dotazy a problémy jim svěřených mladých lidí.

Společně jsme přemýšleli také o současnosti. Paní Dr. Dvořáková viděla jako důležité hledat možnosti ke zviditelnění se, usilovat o větší publicitu YMCA ve sdělovacích prostředcích a zaměřit se na práci pro veřejnost. Je však třeba hledat adekvátní formy práce.

Kdo je Dr. Zora Dvořáková:

Její otec v meziválečném období založil a byl sekretářem YMCA v Kladně. Je činná v Konfederaci politických vězňů, Společnosti M. Horákové, Společnosti T. G. M., Společnosti E. Beneše. Je autorkou asi 20 knih, obor literatura faktu s tematikou: protikomunistická rezistence, politikové na útěku (po únoru) a chystané politické atentáty, současná témata (politika, média), YMCA – 1. republika, její představitelé a působení.

Zopakovala také myšlenku, kterou napsala v roce 1990 v článku - YMCA opět mezi námi do novin Svobodný zřítek. Zakončila jej slovy: „Je přiznančné pro naši současnost, že po uplynulých čtyřiceti letech, které se nám jeví jako duchovní poušť, leckterý z mladých lidí si hledá cestu ke křesťanství, ke křesťanskému pojmání a naplňování života, hledá ho právě v tom smyslu, v jakém ho Masaryk charakterizoval slovy - To je pro mne Ježíš, spojení a jednota náboženství a humanity. A to je také obsaženo v úsilí obnovené Ymky v Československu.

Jaroslav Vojta Hynek, foto: autor textu

I v roce 2011 s YMCA do zahraničí!

Také Ymkaři již určitě slyší letní volání dále! Proto k Vám zahraniční sekretariát YMCA v ČR přichází s následující nabídkou pobytů:

- ▶ Celoročně je možné vyjet do anglického outdoorového centra YMCA **Lakeside**. Na léto je již plno, od podzimu je však možno vyjet minimálně na 2 měsíce. Jedná se o dobrovolnickou pozici s kapesným 45 liber týdně. Dobrovolníci vykonávají práce spojené s údržbou centra.
- ▶ Dobrovolníky na 10 – 12 měsíců přijímají také v outdoorovém centru irské YMCA v **Greenhillu**. Nástupní data jsou každoročně září, leden nebo březen. Je nutná slušná znalost angličtiny.
- ▶ YMCA v ČR jako vysílající organizace **Evropské dobrovolné služby** Vás může poslat na dlouhodobý pobyt do neziskovky jinde v Evropě. Další informace najdete na www.mladezvakci.cz, celé spektrum dobrovolnických pozic pak na www.evdatabase.eu. S hledáním rádi pomůžeme.
- ▶ Krátkodobé pobyty především o prázdninách nabízí nizozemská **Synergy Group**, která pořádá tradiční sebepoznávací kurzy v Olde Vechte. Aktuální nabídku naleznete na www.s-gr.com.

Aktuálně nabízíme také možnost vyjet přes YMCA na tyto projekty:

- ▶ Hledáme 2 účastníky, nejlépe pracovníky klubů pro mládež, na projekt „**Media Skills - Connecting Youth with Youth**“. Seminář se bude konat ve dnech **31. 7. – 8. 8. v okolí Kyjeva**. Pracovním jazykem setkání bude angličtina. Z grantu je hrazeno 70% cestovních nákladů, jídlo a ubytování. Účastníci si tak budou hradit pouze 30% cestovních nákladů a účastnický poplatek 20 EUR. Uzávěrka přihlášek **31. 5. 2011**.
- ▶ Předběžně je otevřeno výběrové řízení na účastníky **skupinové EVS v maďarském Holóko**, která se uskuteční 11. 7. – 3. 8. 2011. Hledáme 2 účastníky starší 18 let především ze znevýhodněných skupin (z venkova nebo naopak z vyloučených lokalit ve městech, z dětských domovů, ze sociálně slabších rodin atd.).
- ▶ YMCA Vitebsk Bělorusko zve na projekt s názvem **100 HOURS TOGETHER!**, který se uskuteční **17. – 22. 8. 2011**. Součástí bude kulturní vzdělávání, trénink v sebevyjádření a seznámení s dílem Marca Chagalla a společenské aktivity s členy YMCA Vitebsk. Uzávěrka **1. 6. 2011**.
- ▶ **Interantional Forum Bosnia** zve na **Mezinárodní letní školu** pro mladé se zaměřením na kulturní diverzitu a pluralitu, která bude v termínu **24. 7. – 7. 8. 2011** v Bosně a Hercegovině.

S dotazy či připomínkami se bez váhání obraťte na Alžbětu Molnárovou – zahraničního sekretáře YMCA v České republice na ymca@ymca.cz nebo tel: 224 872 044.

Nelepším pramenem informací o zahraničních programech v YMCA je stránka <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy>.

Ping pong v nízkoprahovém kostele

aneb Zkušenosti z práce s mládeží v Berlíně

V roce 2010 jsem měla možnost strávit tři měsíce jako dobrovolník, nebo-li hospitant v nízkoprahovém klubu pro mládež v Berlíně. Tuto příležitost mi poskytlo Koor-dinační centrum česko-německých výměn mládeže TAN-DEM v rámci programu Učíme se navzájem. Smyslem tohoto programu je, aby dobrovolníci pracující s mládeží v České republice a Německu mohli pobýt v sousední zemi a zde se vzájemně inspirovat. V tomto textu bych se s Vámi chtěla podělit o zkušenosti, které si z této hospita-ce odnáším.

První myšlenka, která se mi v Berlíně zalíbila, byla, že mne přijali jako dobrovolníka, aniž bych uměla slovo německy (když nepočítám základní slovíčka jako „liebesbrief“ a „hilfe“). Vedoucí nízkoprahového klubu našťástí sdílela myšlenku, že děti a mládež by si měli zvykat na to, že přijdou do kontaktu s někým, kdo nemluví stejným jazykem a s kým se budou muset nějak domluvit. Berlín je multikulturní město a Berlíňané jsou obvykle tolerantní a na cizince zvyklí. Většina lidí zde mluví výborně anglicky a tak tu není zas tak těžké se domluvit bez znalosti němčiny. Pokud ovšem nepracujete v nízkoprahovém klubu pro děti a mládež z rodin imigrantů, tak jako já. Pro většinu návštěvníků klubu je totiž nejdůležitější zvládnout jejich rodný jazyk, němčinu a pak teprve angličtinu, což není lehký úkol. Společně jsme to ale nějak zvládli. Zatímco jsem pomáhala teenagerům s úkoly z angličtiny, děti mne netrpělivě učily německy.

Klub, ve kterém jsem pracovala, se jmenuje O-Ja Martha. Jmenuje se tak po svätici Martě. Klub nejprve zpravovala křesťanská církev. Dnes je kvůli

finanční tísní financován a zpravován městem. To, co vás při první návštěvě klubu překvapí je, že se nachází v prostorách kostela. Před dvaceti lety jej přepažili tak, že v dolních prostorách vznikl nízkoprahový klub, nad kterým je stále dost prostoru pro patro s kostelem. Vzni-

ká tak zároveň možnost pro setkávání několika náboženství, neboť většina návštěvníků klubu jsou muslimského vyznání a samotná vedoucí klubu je buddhistka. Kostely v Německu jsou využívány více a jinak než je tomu v České republice, neboť slouží jako denní kulturní a sociální centra. Kromě koncertů od vážné po moderní hudbu se

zde pořádají různé přednášky, taneční kurzy, meditace, cvičení, literární kavárny a azylové poradenství.

Prostory klubu O-Ja Martha namísto kostela spíše připomínají hernu. Návštěvníci si tu mohou zahrát ping pong, kulečnické, fotbalové, poker nebo různé stolní hry. Zajímavostí také je, že do klubu dochází každý den profesionální učitel prastaré čínské hry Go. Klub je rozdělen na několik menších prostor: klidná a světlá místnost pro psaní úkolů a hraní hry Go, sociální zařízení, kuchyň, kancelář, místnost pro dívky, odhlučňovaná hudební zkušebna a prostorná herná s ping pongovými stoly, stolním fotbalkem a kulečnickem. Ve sklepech se navíc nachází dílna, kde se opravují věci pro další využití. Nejčastěji se zde zpravují stará kola, aby je děti mohly opět využívat. Bez kola jste v Berlíně namydlený a tak jsem tu jedno taky vyfavovala. Ve sklepech se také nachází keramická pec. Každý čtvrtek je v klubu kroužek keramiky.

V Německu je poněkud jiný přístup k dobrovolnictví než u nás. Dalo se by se říct, že zatímco v České republice je být dobrovolníkem výjimečné, v Německu je to normální. Téměř každý tu během života stráví nějaký čas dobrovolnictvím. Vláda Angely Merkelové dokonce zvažuje schválení dobrovolnického roku, během kterého by lidé mohli dobrovolně pracovat v sociální, ekologické či kulturní sféře a dostávali přitom od státu kapesné. V různých neziskových organizacích tu pracují nejenom dobrovolníci – studenti, ale také nezaměstnaní a ti, co „se prohřešili“ proti zákonu. Nezaměstnaní mají možnost pracovat v různých neziskových organizacích, čímž si vyslouží větší finanční podporu od státu, než kdyby zůstali doma. Lidé, kteří spáchali nějaký zločin, mají možnost si svůj čin odpracovat prací také v nějaké organizaci pro prospěch společnosti. Samozřejmě to jde jen u určitých trestů.

Složení pracovníků v klubu Martha je tak dosti pestré. Jsou tu tři stálí sociální pracovníci, dále mladí lidé na praxi, lidé nezaměstnaní i výše popsaní „hříšníci“ a samozřejmě několik dobrovolníků. Mezi dobrovolníky však nejsou jen lidé mladí, ale také dospělí a staří. Chodí sem také odrostlá mládež, která kdysi v klubu strávila dětství a mládí a dnes se sem stále vrací, aby se nějakým způsobem odvděčila. Např. 27 letý Carol tu vede workshop kreslení komiksů.

Ještě pestřejší je skladba návštěvníků klubu. Jak jsem již psala výše, většina jich pochází z rodin imigrantů. Nejvíce je tu dětí muslimského vyznání jejichž rodiče pocházejí z Turecka nebo jiných muslimských zemích. Chodí sem však i německá mládež zahrát si ping pong a do hudební zkušebny. Studenti z Francie i latinské Ameriky chodí nejčastěji hrát hru Go. Bohužel do klubu nechodí moc dívek, což je dáno tím, že v muslimské kultuře jsou prostory a aktivity pro ženy a muže více odděleny. Pár jich sem ale přeci jen dochází, obvykle v doprovodu starších bratrů. Věk návštěvníků klubu by se měl pohybovat okolo 12 až 26 let. Protože však mladší děti nemají v blízkosti žádný klub, rozhodli se pracovníci, že jim vstup do klubu také povolí, aby nemusely zůstat na ulici. Stejně tak si do klubu chodí zahrát stolní tenis i návštěvníci nad 25 let. Takže se tu vlastně potkávají návštěvníci všeho věku. Klub je pro ně otevřen každý všední den kromě úterý od 16 do 22 hodin. Nejvíce návštěvníků najdete v klubu okolo 19 hodiny, kdy se podává večeře v podobě výborného pečiva z blízké pekárny, která klubu každý den věnuje zdarma neprodané potraviny.

Jednodenní návštěva klubu O-Ja Martha by ve vás mohla vyvolat dojem, že zde panuje vždy idylka. Pokud tu ovšem budete pracovat déle a budete se více zajímat o příběhy zdejších dětí a mládeže, pochopíte, že i tady je spousta problémů. To, co si z celé praxe odnáším nejvíce je obdiv k pracovníkům, kteří zde pracují již přes deset let. Nepůsobí totiž v klubu jen jako volnočasový pedagogové, ale také jako sociální pracovníci. Často musí řešit nejen problémy mezi návštěvníky, ale také problémy v jejich rodinách a škole. Navíc zápasí s obšírnou byrokracií, která v Německu k sociální práci patří dokonce více než v ČR. Přesto na mne tyto pracovníci (především vedoucí klubu, která je okolo 50 let a v klubu pracuje 20 let) vždy působili zapáleně a otevřeně pro nové nápady. Z hospitace si tak dále odnáším nespočet drobných nápadů na různé aktivity s dětmi a mládeží. Po hospitaci si ale také myslím, že děti a mládež jsou v Německu i ČR v podstatě stejní. Nejoblíbenější hra u dětí v klubu, ať už byly z jakékoliv země, byla stejně honička a na schovávanou. I tak ale můžu hospitaci v nízkoprahovém klubu v Německu či jakékoliv jiné zemi vřele doporučit.

Veronika Kočová, foto: archiv autorky

Tábor na Vlčici pro rodiny s dětmi

Uchvátil vás tento pohled?

**Foceno přímo z chaty, kde můžete strávit týden u vody, v čisté, téměř panenské přírodě, totiž v CHKO, navíc s moc prima přáteli, kteří letos jedou již potřetí.
Pojedte s námi první prázdninový týden 1. 7. – 7. 7. 2011**

Kam? Do Jižních Čech, Tábořiště Vlčice blízko Třeboně (v prostředí lesa na kraji velikého Staňkovského rybníka, kde je úžasné koupání, rybolov, možnost plavby na loďkách - lodě, pádla, vesty zdarma - dobré podmínky pro cyklistiku, houbaření, sběr borůvek, co by kamenem dohodil. Přes vodu camp s možností nákupu jídla. Není tam elektřina ani tekoucí voda, záchody jsou dřevěné v lese, takže polní podmínky. Ty však budou zaručeně vykompenzovány krásou přírody.

Ubytování v chatách nebo pokojích zděné budovy, vybavených pouze postelemi s matracemi. Vlastní spacák, prostěradlo, polštář s sebou. Jídlo také vlastní, k dispozici jsou plynové vařiče a klasická kamna v polní kuchyni, veškeré nádobí k dispozici.

Program bude volný přizpůsobený zájmu účastníků, nebude chybět společné sezení u ohně s kytarou, výlety, společenské hry, výroba, sporty - v tábořišti je hřiště na volejbal, nohejbal atd. Lékařský dozor zajištěn 24 hod. denně, vybavená lékárna. Též možnost rozvíjení tábornických dovedností dětí v rámci celotaborové hry nazvané VLČATA.

Cena ubytování: 2400 Kč za celý pobyt pro 1 rodinu, ať je jakkoli početná.

Přihlášky: předběžně telefonicky nebo e-mailem co nejdříve, kapacita je omezená. Odevzdání vyplněné přihlášky do konce května. Přihlášku můžete získat na <http://www.praha.ymca.cz/files/file/Tabor/PrihlaskaVlčice.xls> nebo v kanceláři YMCA.

Platba: převodem na účet 94-1018610207/0100, variabilní symbol 852423 nebo hotově v úředních hodinách v kanceláři YMCA Praha. **Splatnost:** záloha 50% při odevzdání přihlášky, doplatek do konce června

Hlavní vedoucí: Ing. Jan Vorlíček, zdravotník a programový vedoucí: MUDr. Dana Vorlíčková

Kontakt: Jan Vorlíček, tel. 606951216 nebo 774951216, e-mail jan.vorlicek@volny.cz

Občanské sdružení YMCA Praha

sekretariát na Poříčí 12, 110 00 Praha 3

tel. 224872128, praha@ymca.cz

www.praha.ymca.cz

Soustředění TSCZ 2011

Je tomu již přes dvacet let, co jsme opustili plánované pětiletky, a přesto nám tato perioda stále přináší užitek v plánování větších akcí. Stejně jako setkání YMCA Europe, tak se i Evropský tensingový festival po pěti letech vrací, tentokrát do Německého Ziegenheimu.

V roce 2006 se do Dánska sjeli tensingáři z celé Evropy včetně české skupiny v podobě Československého tensingového tábora. Stejně tak se i letos vydá do Německa padesátí členné seskupení mladých hudebníků se svým repertoárem. Jelikož se ale nejedná o běžnou akci, bylo nutné tomu přizpůsobit i veškeré přípravy, a tak se uskutečnilo TSCZ 2011 soustředění v Opavě.

Poslední dubnový víkend nebyl sice pln slunečných dnů, jak tomu bylo o předchozích víkendech, na náladě tensingářů to nicméně nebylo znát a s velkou radostí jsme se sjeli v pátek 29. 4. k víkendové přípravě. Útočištěm se nám stal opavský Elim, ekumenické centrum aktivit.

Jako každý rok, tábor nabral účastníky z celé ČR, ať už stálíce nebo úplné nováčky. Účelem bylo vzájemné se seznámení mezi účastníky a příprava prvních pěti písní z nabitého programu, se kterým do Německa pojedeme.

Páteční program byl čistě sociální. Účastníci se seznámili a rozdělili do připravených skupinek. Předvedli svého kreativního ducha při vymýšlení dramatu, básně či jiného ztvárnění zadaných pěti slov a to jim stačilo k vyplnění celého zbylého času večera. Zakončeno zamyšlením jsme se ukládali plni očekávání druhého dne.

Sobota byla stěžejní, jelikož nás čekal nácvik pěti písní. V letošním repertoáru se našla jak klasika v podobě Mando Diao a jejich Dance with somebody, tak i nejnovější „vypalovačky“ jako DJ Got Us Falling In Love Again od zpěváka Usher. Mírné obavy z reprodukce moderních disco písní se ve chvílce rozplynuly, neboť celý repertoár se setkal s nadšeným přijetím a jejich učením nám odsej-palo jedna, dvě.

V dopoledním bloku byla dvacetiminutová pauza vyplněná setkáním skupinek podle workshopů.

Na letošním táboře se tak setkáme s workshopy: drama, kapela, po loňském roce úspěšným muzikálem, nově přírodním multimedialním workshopem a tancem.

Pro zpestření odpoledne jsme se snažili být opět trochu kreativní. Na festivale má každý národ pět minut, během kterých může prezentovat svou zemi, svůj TenSing a cokoliv dalšího, co uzná za vhodné. Sešlo se spoustu návrhů od vytvoření české vlajky z triček na účastnících až po vytesání sochy do žuly. Zároveň se pak sbíhaly nápady na vyzdobení Expotent, což bude místo pro statickou reprezentaci naší země a YMCA v podobě stanu a rozloze několik metrů čtverečných po dobu až jednoho dne. Nápady se rozhodně nešetřilo a já jsem velmi zvědav, které z nich se nakonec ve výsledku objeví.

Abychom však nebyli neustále zavření vevnitř, využili jsme skutečnosti, že je poslední dubnový den a vydali se trochu do přírody. Nedaleko hranice města na nás čekalo již připravené ohniště a zpestření v podobě pálení čarodějnic. Každá skupinka měla za úkol vytvořit z co nejpřírodnějších materiálů co nejnápaditější „čarodějnicí“, která poté bude na znamení odehnána zlých duchů spálena. Celé veselí jsme zakončili správnými špekáčky a vydali se zpět do Elimu.

Nedělní dopoledne k nám nebylo tak shovívavé jako předchozí večer. Již od rána pršelo a tak mnozí z nás došli do místní CB na bohoslužbu mokří jak slepice. Byli jsme však vřele přivítání a po chvilce pookřátí jsme přidali i trochu svého do místní bohoslužby v podobě šesti chval.

Jelikož jako každý poslední den byl i tento v duchu úklidu a hektičnosti, museli jsme z bohoslužby rychle zpět do závoje kapek. V Elimu nás však již čekal teplý oběd, který uvítal každého zmrzlíka. A jestliže se říká, že dobré jídlo, půl práce úspěch, tak u nás musela být úspěšná práce celá. Myslím, že budu mluvit za všechny účastníky, když veřejně poděkuji za neuvěřitelně přepychová jídla, která nám celý víkend vařil Kamil Krnášek. Z jeho

rukou jsem měl to potěšení se stravovat již podruhé a nepamatuji si jídlo, kdy by někdo nežasnul nad jeho kuchařským uměním.

Čas nás však tlačil a tudíž nezbylo mnoho času rozplývat se nad mňamozním obědem a museli jsme se pustit do bleskového úklidu. Zmizely nástroje, aparatura, koberce, utřelo se a zametlo a my metali na nádraží, tentokrát už za krásného jasného sluníčka. Jelikož jsme všichni mířili po stejné trase, byla cesta vlakem veselá, nabitá vzpomínkami a hláškami z celého víkendu. Postupně nás ale ubývalo, jednotliví cestující vystupovali a tento příběh končí v Pardubicích, kde jsem s dalšími třemi opustil

hlavní řetězec mířící do Prahy. Doufám, že všichni dobře dojeli do svých cílových měst a bezpochyby můžu říci, že v létě to budou další dva týdny, na které nikdo z nás nezapomene.

Filip Rajnoch, foto: archiv autora

Nějakou dobu jste v Proteinu nácházeli Vojtkovy (něco jako křížovky). Než bude léto a já budu mít více času na další kousky, zveřejňuji šestnáctkové sudoku. Je to lehký příklad, takže to stojí alespoň za pokus. Pokud se ke mně dostane alespoň jedno správné řešení, můžu slíbit do příštího čísla o něco složitější. V příštím čísle zveřejníme správné řešení. Své posílejte na mail redakce. Sudoku si k vyplnění můžete stáhnout na www.protein.ymca.cz/sudoku1102.xls. Ti z vás, kteří budou šestnáctkovým sudoku polapeni, si jistě všimnou webové adresy, kde se můžete dostat k řadě dalších šestnáctkových sudoku pro bystření vašich mozků.

SUDOKU 16/1

			10		1	6				16	13	12	2		
		4	8		14		15							1	
	5	3		12		7			4	8		11	6		13
		1	11			13	3		6	2	9				
7			15		3	9							16	4	8
	4		12	2	10			11	7	15			5		1
11		8			7	15					6				
		16	2			8		5	12					9	7
	13						9	10	8		4	7	15		3
15								2				16		10	
				15		14	8		13	7		1			4
8	1		4			12	7							6	
			13	7		3	16				10				
	9		14					15		11			3		16
							14	9			12	8			
1						11	2	7	14	4		5	10	13	

www.sudoku-boris.eu

Správného řešení dosáhnete vyplněním všech volných políček tak, že v každé řadě, v každém sloupci a v každém čtverci budou číslovky 1 až 16, žádná se nesmí opakovat.

Oikumené-Akademická YMCA

Představujeme kolektivního člena YMCA

V dnešním čísle Proteinu se setkáme s dosti odlišným typem kolektivního člena. Akademická YMCA studenty, inteligenci a další zájemce všech věkových kategorií, kteří se chtějí věnovat diskuzi.

Akademická YMCA je ekumenické sdružení bez politického nebo konfesijního zaměření. Scházejí se zde studenti, profesori i ostatní z neakademických kruhů. Sdružení sídlí v Praze Na Poříčí, ale působí po celé ČR a vítá mezi sebe zájemce ze všech koutů naší země. V současné době předsedá Akademické YMCA Ing. Jiří Cikánek.

Cílem je poskytnout možnost diskuze a přispívat k myšlenkové a mravní obnově. Mluví se především o aktuálních místních i globálních problémech v sociální oblasti a o postojích k těmto problémům. AY se snaží nacházet správné pohledy na aktuální problémy, ať už v ČR nebo v celé Evropě. Zároveň se zde prosazuje prohlubování demokratických tradic a jejich dodržování. Zdůrazňuje se význam pravdy, osobního přesvědčení pro myšlení i život jednotlivce i celé společnosti.

V kalendáři AY se nacházejí dvě pravidelné aktivity. Jsou jimi jarní a podzimní soustředění, tzv. retreaty. Pro každé soustředění se vždy zvolí jedno téma,

kteří je celý víkend rozebíráno v jednotlivých přednáškách a diskuzích. V loňském roce proběhlo na jaře soustředění v Bělči nad Orlicí na téma Rodina, role muže a ženy, role matky a otce, význam širší rodiny. Na podzim pak retreat ve Svatém Janu pod Skalou s názvem Krize jako šance. Obě akce navštívilo přibližně 40 účastníků.

Během celého roku však probíhají i další menší přednášky. Poslední v roce 2010 proběhla na konci března na Evangelické fakultě UK v Praze na téma Situační etika. Přednášel jí prof. Jakub S. Trojan z domovské fakulty a přednáška se těšila velkému zájmu.

V neposlední řadě se AY stará o vydávání dvouměsíčníku Křesťanské revue. Toto periodikum vzniklo již v roce 1927, kdy ho založil významný český teolog Josef Lukl Hromádka, který se věnoval teologii na akademické půdě po celý život, a Křesťanská revue je pro nás odkazem dodnes.

Na přelomu letošního dubna a května již proběhl jarní retreat s názvem Občan – politika – instituce. Již nyní se však připravuje podzimní retreat, a tudíž neváhejte a pokud máte chuť, sledujte stránky AY www.akademicka.ymca.cz a pojeďte se s námi obohatit.

Filip Rajnoch

Bambiriáda 2011

Bambiriáda 2011 proběhne jako oficiální akce Evropského roku dobrovolnictví

Už potřinácté se letos v květnu uskuteční Bambiriáda 2011, tradiční celorepubliková přehlídka činnosti dětských a mládežnických sdružení, domů dětí a mládeže a center volného času. Zájemci se na ni budou moci vypravit v době od 26. do 29. května do některého ze sedmnácti měst naší republiky. Organizátoři pro letošní Bambiriádu zvolili motto Máme se o co podělit; heslo svým obsahem rezonuje s poselstvím Evropského roku dobrovolnictví, jehož oficiální akcí v oblasti mládeže se Bambiriáda stala.

Podle ředitele Bambiriády 2011 Aleše Sedláčka, předsedy pořadatelské České rady dětí a mládeže (ČRD), vybrané motto dobře poukazuje na to, že členská sdružení ČRD vyvíjejí svoji činnost na dobrovolné bázi. „Odhadujeme, že ve sdruženích funguje dvacet šest tisíc dobrovolníků, kteří pracují s dětmi a mládeží. Tito dobrovolníci se při tom se svými svěřenci o cosi dělají: o svůj volný čas, který jim věnují, o svoje vědomosti, které jim předávají, a také o duchovní bohatství, které mají,“ říká Aleš Sedláček.

Zájemci se budou moci na Bambiriádu vydat do některého z následujících měst: České Budějovice, Frýdek-Místek, Cheb, Chomutov, Chrudim, Ivančice, Jihlava, Liberec, Milovice, Náchod, Ostrava, Plzeň, Praha, Rychnov nad Kněžnou, Třinec, Zábřeh na Moravě a Zlín. Pořadatelé jim tam nabídnou živé ukázky programové náplně rozmanitých dětských spolků a mládežnických organizací. Pestrá nabídka jejich činností, soutěží a her může pro někoho znamenat třeba jen odpověď na otázku, „co s načatým

víkendem“, jiné však může zaujmout i jako celoroční smysluplná alternativa k zájmovým kroužkům a sportovním oddílům.

Pozornosti návštěvníků – hlavně rodičů s malými dětmi – se v bambiriádních areálech těší prezentace činnosti například Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, Junáka – svazu skautů a skautek ČR, Pionýra, Asociace turistických oddílů mládeže, Asociace malých debrujárů ČR, Mládeže Českého červeného kříže, Ligy lesní moudrosti, Royal Rangers a mnoha dalších spolků.

Letos k nim ve většině míst patrně přibude také prezentace několika projektů ČRD. Jde např. o projekt „Kecejme do toho“, zaměřený na strukturovaný dialog s mládeží, projekt „Kamchodit.cz“, opřený o interaktivní mapu vyhledávající informace o možnostech volnočasových aktivit v daném místě nebo o projekt zacílený na propagaci regionu Chrudimsko-Hlínecko.

Rok 2011 byl radou EU vyhlášen Evropským rokem dobrovolnictví (ERD) předloni. Rada ministrů zodpovědných za kulturu tehdy přijala rozhodnutí, podle něhož se letošek stává „Evropským rokem dobrovolných činností na podporu aktivního občanství“. Smyslem aktivit konaných v rámci ERD je nastavit příznivé podmínky pro dobrovolnictví v Evropské unii a tento fenomén v občanské společnosti dále propagovat. Letošní Bambiriádu lze z tohoto úhlu pohledu vnímat i jako modelový příklad dobře fungující akce opřené o nezištnou pomoc tisíců dobrovolných pomocníků.

Tisková zpráva ČRD

Rozjaření

Jarní koncert
TenSingu Praha

Stejně jako každý rok přichází po zimě jaro, tak i TS Praha vítá každý rok jaro svým koncertem. Pro příznivce své hudby přináší ochutnávku svého nového repertoáru a snaží se tak navnadit své posluchače i na závěrečný koncert konaný v červnu.

V letošním školním roce zaznamenal TS Praha skutečné rozjaření, neboť počet jeho členů přesáhl 30 lidí a bylo to znát již na náladě, o kvalitách koncertu nemluvě. Pro své Rozjaření si mladí zvolili malý koncertní sál v Barevné kavárně v Londýnské ulici. Interiér ihned příjemně naladil návštěvníky, ať už pestrobarevnou výzdobou horní kavárny, tak klubovou atmosférou spodního sálu. V sále se sešlo na sedmdesát lidí a rychle zaplnili celou kapacitu sálu. V sedm hodin se setmělo, hudba na pozadí utichla a ozvaly se první zvuky úvodního tance.

Díky malým prostorům se pražští mladí omezili v síle zvuku a rozhodně jim to prospělo. Ve všech písních krásně vyzněl sbor, na kterém si TenSingu tolik zakládá a hezký zvuk se projevil jak v nadšení

vystupujících, tak v ohlasu obecnosti. Zaznělo 12 písní různých žánrů, s kapelou i čistě vokálních, a na chuť si tak mohl přijít skutečně každý.

Hodinový koncert byl zakončen bouřlivým potleskem a veselá nálada z povedeného koncertu vydržela ještě dlouho do večera. Ač ovlivněn subjektivním pohledem ze strany vystupujících, už se velmi těším na červnový závěrečný koncert v divadle Na zábradlí, který se uskuteční 19. června, a myslím, že posluchači na tom nebudou jinak.

Záznam koncertu je zde: <http://www.praha.tensing.cz>.

Filip Rajnoch, foto: J. V. Hynek

VŠICHNI SEM! TRAMVAJ JEDE!

KAŽDÝ NAFOUKNOUT BALÓNEK...

LIDÉ PSALI VZKAZY, PŘÁNÍ A VLASTNĚ COKOLIV, CO JE NAPADLO!

...POKRESLIT...

...A ŠUP S NÍM DOVNITŘ!

18:00

PROBĚHLA TIPOVACÍ SOUTĚŽ O TO, KOLIK BALÓNKŮ NAKONEC BUDE.

A LIDÉ SE BAVILI. A O TO ŠLO!

Ondřej Topinka

Mladí umělci a tramvaj plná balónků

– festival, který zaujal

Youth for You(th)

Osm hodin hudby, tance, výtvarného umění a kinematografie. I tak se dá prožít odpoledne. Přestože 13. dubna 2011 počasí venkovním aktivitám nepřálo, mladí umělci se rozhodli ukázat své umění Brňanům. Na nádvoří Staré radnice, Moravském náměstí, Zelném trhu a v prostorách Husy na provázku se konal festival Youth for You(th).

Velké kapky deště neúprosně dopadají na chodník a štiplavý vítr šlehá do obličeje. Jen málokdo by v takovém nečase chtěl strávit delší čas venku. Během dopoledne 13. dubna však na několika místech v Brně vyrostla pódia. Že by další předvolební meeting, příprava na velíkonocce nebo nějaká náborová akce? Samá voda. Brněnská mládež ve věku 15 až 26 let se rozhodla ukázat městu své umělecké vlohy. „Nečekal jsem tolik lidí a navíc je tu velká legrace. Nemůžu se dočkat, až zase budu mít nějakou další příležitost hrát,“ rozplývá se turecký student Ercan Özkan z jedné z účinkujících kapel s názvem 3 piva prosím. Má pravdu, přestože počasí organizátorům nepřeje, lidé se zastavují, aby si poslechli kapely či shlédli aspoň kousek představení.

Na Moravském náměstí mezitím vypuklo taneční šílenství. Jejich nadšení má na svědomí právě hrající kapela. „Strašně moc si to užívám. Je tu úžasná atmosféra. Všichni se usmívají a jsou milí. Neustále narážím na známé tváře. Spousta kamarádů se roz-

hodla účinkovat, pomoci s přípravou nebo se jen přišli podívat a podpořit nás,“ uvádí Camilla Townsend z Austrálie. Hlavní stan zahraničních studentů se nachází na Zelném trhu. Americká jam session, turecké, perské či irské tance, tak vypadá prezentace daných zemí. Prkna, co znamenají svět, pak okupují divadelníci, tanečníci i recitátoři na nádvoří Staré radnice.

Cestu k filmovému plátnu lemují fotografie Igora Dostála. Do malé místnosti sklepní scény se vejde asi padesát lidí, panuje tu pohoda. Na plátně se v patnáctiminutových intervalech střídají studentské i amatérské filmy. Promrzlí lidé z venkovních scén vítají možnost alespoň chvilkového zahřátí ve vnitřních prostorách. „Festival je skvělý a mrzí mne, že nestíhám všechna představení. Jsem zvědavý, jak bude vypadat program za rok,“ směje se dobrovolník z Fakulty informatiky František Dvořáček.

Jedním z hlavních bodů programu je i pokus o rekord.

K odstavené tramvaji na koleji před kostelem svatého Tomáše neustále proudí davy lidí. Každý, kdo se chce zúčastnit tohoto festivalového rekordu, dostává balónek, provázek a šňůrku. Pak už je jen na něm, jak moc má kreativního ducha. Balónky roztočivných tvarů, barev a dekorů se vznášejí uvnitř tramvaje. Lidé si sedají na sedátka a okouzleně pozorují výzdobu, někteří se zapojili do soutěže o tip, kolik jich tu bude celkem. „Za dvě hodiny vznikla krásná výstava vzkazů a unikátně pomalovaných balónků. Nashromáždili jsme jich 256,“ pochvaluje si hlavní organizátorka Gabriela Boková. Originalita se tedy organizátorům nedá upřít. Navíc komu by se nelíbila útulná atmosféra rozprostírající se za zaměřenými okénky balónky vyzdobené tramvaje?

Festival Youth for You(th) už patří mezi tradiční události roku v Ostravě. V Brně ho letos poprvé zorganizovalo Křesťanské sdružení mladých lidí (YMCA) ve spolupráci s Mezinárodním studentským klubem Masarykovy univerzity (ISC MU Brno). Dle mnoha pozitivních ohlasů lze očekávat, že příští rok se můžeme těšit na další várku zajímavých představení. Místní mládež má totiž talent.

*Anna Matušinová, psáno pro lemur.mu,
foto: Elena Bastríková*

Mezinárodní konference o přeshraničním dobrovolnictví

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy společně s Národním institutem dětí a mládeže pořádá mezinárodní konferenci Dobrovolně přes hranici – Dobrovolnictví jako nástroj pro spojování a obohacování sousedících příhraničních komunit.

Akce se uskuteční v Praze ve dnech 22. až 23. června 2011 v rámci probíhajícího Evropského roku dobrovolnictví 2011.

Cílem konference je podpořit tvorbu nových příležitostí v oblasti přeshraničního dobrovolnictví se zvláštním zaměřením na spolupráci místních komunit v sousedících příhraničních regionech ve Střední Evropě. Konference se zúčastní zástupci neziskových organizací, státních úřadů, grantových agentur i soukromých společností. Účast na akci je zdarma, pořadatelé účastníkům zajistí ubytování a stravování. Pracovním jazykem je angličtina. Kapacita je omezena na 80 účastníků.

V případě zájmu naleznete bližší informace a online přihlášku na stránkách konference. Přihlašovat se můžete do 23. května 2011.

Tým ČRDM

Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24
116 47 Praha 1
Tel.: +420 234 621 210, +420 234 621 209
Fax.: +420 234 621 541
e-mail: ondrej.sejtka@crdm.cz
www.crdm.cz
www.adam.cz

Velikonoční Banát 2011

YMCA Brno již několikátým rokem pracuje na projektu pomoci několika vesnicím v rumunském Banátu – oblasti, ve které leží šest českých vesnic. Již potřetí uspořádala velikonoční zájezd do těchto míst. Pokusím se vám přiblížit několik mých subjektivních dojmů z této cesty. Pokud by vás zajímala oblast Banátu, historie, fakta, atd. pak vás raději odkážu na www.banat.cz.

Nějakou dobu před Velikonoce jsem dostal od YMCA Brno nabídku, zda bych nechtěl jet do Banátu. Dlouho jsem neváhal a více zajímavě prožitych několika dní v retro stylu v krásné přírodě a poznání prostředí, kde YMCA Brno již několik let pracuje na zajímavém projektu, mě přiměla k souhlasu. A jak lépe strávit kousek dovolené, než příjemně a užitečně. Odjžděli jsme z Brna, ve středu 20. dubna večer. Na místo srazu a odjezdu jsem dorazil jako třetí. Ihned jsem se seznámil s paní Maruškou, nejstarší účastnicí akce, která se z jejího vyprávění ukázala být zkušenou a díky pozdějšímu zážitku i zdatnou turistkou. Po chvíli se začali trousit další účastníci zájezdu a jen s malým zpožděním jsme vyrazili směr Rumunsko.

obecně zvaný Frk, který pracuje pro CK Kudrna a také pro Člověka v tísní a zná poměry v Banátu velmi dobře. Dověděl jsem se po cestě řadu údajů, aby byl náš zážitek zasazen do širších souvislostí. Hned na začátku 4x zmínil, že se jedná o zájezd, který pořádá YMCA Brno. A vzhledem k tomu, že prakticky všichni účastníci byli ze široké veřejnosti a přihlásili se kvůli samotnému Banátu, byl jsem v průběhu akce často tázán, když zjistili, že jsem ymkař, co že to ta YMCA vlastně je. Cesta přes Maďarsko až na jihozápad Rumunska, kde se Banát nalézá trvala 10 hodin, což se dalo přežít celkem v pohodě. Po cestě jsme ještě naložili českého velvyslance v Rumunsku, který se chtěl do této oblasti podívat jako běžný turista, bez limuzíny a červených koberců.

Když jsme se dostali z Brna na dálnici ujala se slova Lucie z YMCA Brno a náš průvodce vše-

Brzy ráno jsme tedy dorazili do rumunského městečka Moldova Noua, kde pro nás všechny připravila jedna

krajanka snídani uprostřed sídliště mezi paneláky. Byl to celkem dost zajímavý zážitek, říkal jsem si, udělat takový piknik na sídlišti u nás, to by jistě vzbudilo pozornost. Ještě jsme tu nakoukli na klasický trh, kde prodávali především zeleninu a ovoce, nejen místní, ale i exotické, ale také slepice a výrobky pro domácnost. Co mě zaujalo nejvíc byly celé hlávky kvašeného zelí – více jsem se o tom dověděl později...

Odtud jsme jeli do města Drobeta-Turnu Severin, kde je obrovská přehrada – viditelná i na satelitních snímcích Země – zvaná Železná vrata. Její součástí je i malé muzeum, kde jsou předměty nalezené při její stavbě – památky po Římanech a Turcích a lze nakouknout i do technického zákulisí vodního díla. Tady se mi přihodila zajímavá věc. Paní, která měla toto muzeum na starosti se nám snažila velmi vehementně něco vysvětlit – rumunsky. Nikdo tomu nerozuměl, ani naši průvodci, vůbec nechápu proč zrovna mně, ač nemám žádné zvláštní nadání na jazyky, bylo to co říká, zcela zřetelné. Chtěla vědět, kolik je nás dospělých a kolik dětí, aby nám mohla prodat vstupenky a pak se nám snažila vysvětlit, že z prohlídky nebudeme nic mít, protože vše je pouze v rumunštině. Jak se ukázalo náš průvodce Fík věděl o exponátech možná víc než samotná paní, takže nám poskytl odborný výklad v češtině a paní jen zírala, co jsme to za samoobslužnou skupinu.

Po cestě z přehrady jsme jen na pár minut zastavili v pensionu u pana Františka na břehu Dunaje pod Eibentálem. Postavil si tam takový malý hrad, kde má restauraci a ubytování pro asi 12 lidí, pokud budete mít cestu kolem zastavte se, z jeho hradeb (střechy) je nádherný výhled. A na pak už hurá do první české vesnice – Svaté Heleny, kde jsme se ubytovali u místních krajanů v chaloupkách. Čekala nás večeře u domácích a tady jsme právě zjistili, proč že nakládají ty celé zelné hlávky. Jejich sváteční jídlo je totiž plněná paprika, ale místo

papriky používají stočený zelný list. Měl jsem během pobytu možnost jíst naložené zelí a okurky v několika domácnostech a musím říct, že to umí znamenitě. Pak jsme vyrazili na nedaleký kopec, kde byl krásný výhled na Dunaj, dělali oheň, opékali slaninu a sýr a brambory, sledovali západ slunce... Až druhý den jsme se od pana domácího dověděli, že právě na těch místech se ráda vyhřívá „napurka“ – krajany takto zvaná zmije růžkatá, velmi jedovatý had, před kterým jsme byli varováni už v autobuse. K získání informací o dalším programu výletu a k bližšímu seznámení se, jsme po návratu do vesnice využili místní hospůdkoobchod pana majitele zvaného Pepsi, protože jako první do tohoto místa přivezl nápoj téhož jména.

Na Velký pátek byl naplánován výlet do jeskyně Kulhava skála, která byla 6 km od vesnice. Obyvatelé českých vesnic v Banátu jsou však velmi zbožní a ve Svaté Heleně jsou kousek od sebe hned dva kostely – katolický a baptistický. Část výpravy se tedy rozhodla jít do jeskyně až po bohoslužbách. Zajímavé bylo, že většina obyvatel bydlících na dolním konci vesnice směřovala do horního baptistického kostela a většina obyvatel horní části proudila směrem ke katolickému kostelu. Na křižovatce před hospodou pak vznikl jakýsi pomyslný ekumenický prostor, kde se všichni potkávali a zdravili, bylo to moc milé i zábavné. Zvolil jsem baptistický kostel, protože jsem věděl, že v dalších vesnicích

už nebude. Zajímavostí místního sboru je asi 20 členů hudební soubor, ve kterém hrálo 10 mandolinistek, 7 hráčů na flétny, 2 harmoniky a 2 kytary. Jak baptisté, tak katolíci přišli na velkopáteční Bohoslužbu v černém či velmi tmavém oblečení (na rozdíl od sobotní vigílie a nedělní Bohoslužby, kdy přišli v bílém či světlém). Po Bohoslužbě se naše „baptistická“ skupina vydala stopovat část výpravy, která vyrazila už ráno. Místo po klasických proužkových turistických značkách (které tu dělá Klub českých turistů, takže si připadáte jako u nás) jsme se vydali také po červené, ale tečkované a tudíž jsme po 4 km nenarazili na modrou, která po 2 km končí u Kulhavé skály. Pokračovali jsme dále krásnou přírodou a asi po 18 km jsme narazili na ono rozcestí. Pěkný výlet!

Na bílou sobotu jsme se vypravili do další české vesnice – Gerníku. Velitel Fík, řekl, že kousek půjdeme s veškerou bagáží a pak ji naložíme na traktor, jak se ukázalo onen kousek byl asi 10 km. Cesta krásná a příjemná, počasí výborné, jen v dálce kazila idylu skupina čtyř pražských čtyřlolkářů, kteří rejdlili po panenské přírodě jako pomínutí. V Gerníku jsem bydlel u ředitele místní školy, dověděl jsem se, že obec se rychlým tempem vyvíjí. Má v celé škole jen 20 dětí, zatímco před 20 lety bylo 25 dětí v jednom ročníku. Gerník prý mívával přes 1000 obyvatel, dnes má 300. Podobně na tom je i Svátá Helena, z 900 obyvatel zbylo 340. Míst-

ní se stěhují do Čech. Večer jsme se zúčastnili vigílie v místním katolickém kostele.

Ráno nás čekal opět pěší přesun. Po cestě jsme viděli soustavu vodních mlýnků na obilí, které místní stále používají. Naším cílem bylo Rovensko, vesnice, která slibovala největší retrozážitek. Ten se však nedostavil. Musím říct, že právě tato má představa se příliš nenaplnila, ano, stále se dá najít pěkný záběr, který vypadá jako z předminulého století, ale jinak se ve všech banátských vesnicích setkáte s moderními auty, televizí (s českými programy), mikrovlnkou, satelity, wifinou, koupelnami jako u nás... Někdy musíte i dávat pozor, aby se vám do záběru fotoaparátu nedostala obří cedule – Zřízeno za podpory EU, a to ať ve vesnici nebo přímo v lese. Mám za to, že právě tento vliv „civilizace“ snižuje atraktivitu regionu a proto v posledních letech, podle vyjádření místních, množství turistů klesá.

Na velikonoční pondělí někteří z účastníků opět zavítali do místního kostela, kde mimo jiné proběhl i křest a pak už jsme se štosovali na vlečku traktoru, na kterém jsme sjížděli za neuvěřitelně vtipných podmínek do údolí, kde se nachází městečko Lubková – místo, kde náš čekal autobus na zpáteční cestu domů.

Jaroslav V. Hynek, foto: autor textu a Zdeněk Vácha

Lamento

Úvodem dobrá zpráva pro příznivce Kabaretu Ivan Blatný, který byl (a bohužel už není) k vidění v Divadle Komedie: inscenace Lamento, která se v polovině ledna bez velkých fanfár objevila na repertoáru Roxy/NoD, totiž v mnohém navazuje právě na tento pozoruhodný projekt. Nejen složením inscenačního týmu (Lucie Trmíková, Miloš Orson Štědroň a Jan Nebeský), ale také poetikou pohybující se kdesi na pomezí opery, činohry a poněkud výstředního úletu.

Nebeského inscenace vychází z textu Lucie Trmíkové, pojednávajícího o nejproslulejší jeptišce minulého století; jeho části zhudebnil Miloš Orson Štědroň způsobem oscilujícím mezi téměř klasickými písněmi – zasná dokonce i jedno blues – a artistními operními áriemi. Stylově obdobně proměnlivý doprovod zajišťuje trio hudebníků (v obsazení akordeon – klávesy – bicí), umístěných přímo na scéně.

A abychom byli přesní, kompletní titul zní Lamento / Z tance v prach a opět do tance (Den a noc Matky Terezy).

Trojice postav se představí v téměř modelově přehledné situaci: v kalkatském útulku, vedeném Matkou Terezou, umírá opuštěný a zbídačelý bezdomovec, o něhož – kromě samotné matky představené – pečuje příslušně vyděšená novicka. Té Matka Tereza v několika áriích vyloží, co je hlavním posláním jejich řádu, proč je potřeba zachovávat asketickou skromnost a také to, že nestačí pečovat o tělesné potřeby umírajících ubožáků, ale je nutné poskytnout jim lidskou důstojnost, ukázat, že o ně má vůbec někdo zájem. Rozumím-li dobře, právě

k této části odkazuje „den Matky Terezy“ v podtitulu. Po dni ovšem přichází noc a s ní neodbytné pochybnosti: titulní postava se přiznává ke strachu z vnitřní prázdnoty, rutinovaného chladu a ztráty smyslu. V těchto chvílích se jejím partnerem stává umírající Ind, jenž s ní vede sofistikované diskuse, „přivolá“ hinduistickou bohyni štěstí a úspěchu a nakonec Matku Terezu paradoxně „zachrání“ absurdně vyhlázejícím přáním, aby mu zahrála na mandolínu – čímž jí umožní projevit velmi osobní, byť z úzce praktického hlediska nepřilíhající užitečnou lidskost.

Takto převyprávěný děj působí poněkud prvoplánově, ne-li přímo agitačně. Samotná inscenace má ovšem

k prvoplánově agitce hodně daleko: velmi umně se totiž pohybuje po ostré hraně mezi vážností a poněkud kuriózní groteskou. Není pochyb o tom, že v základu je vše míněno doopravdy (což celku zajišťuje pevnou půdu pod nohama), současně se však na scéně odehrávají věci, které publikum opakovaně nutí k nevěřicnému smíchu a při troše špatné vůle by je dokonce bylo možné chápat jako provokativní blastémii. Zásluhy si rovným dílem dělí hudební složka s režii. Štědroňova hudba záměrně nejde s textem a nechává především Matku Terezu velmi „nemístně“ vyzpívávat nejen úvahy nad svým postavením, ale i nejružnější praktické informace. A režisér Nebeský se zase nebrání „nepřipadným“

kvazioperním aranžmá s áriemi a duety, prokládanými mluvenými pasážemi; ještě dále tak posiluje beztak velmi ambivalentní náladu představení. Když Matka Tereza zcela vážně zapěje připojíme ho na kapačku, vlastně na tom nic moc žertovného není – jenže nesmát se v tu chvíli dokázal jen málokdo.

Jednoznačnou hvězdou Lamenta – a zároveň tím, kdo se rozhodující měrou podílí na tom, že inscenace působí vzdor veškerým výstřednostem jako smysluplný a soudržný celek – je Jan Mikušek v roli Matky

Terezy. Nejsem bohužel kompetentní k tomu, abych posuzoval kvalitu jeho kontratenorového zpěvu, dění však jednoznačně dominuje i po ryze herecké stránce. Mikušek má dar mimořádné jevištní věčnosti; dokáže „nehrát“, navzdory tomu však ve své postavě naprosto samozřejmě pobývá (což dokázal už v roli prokurátora Urválka v trochu podobně pojaté komorní opeře Zítřka se bude...). Matka Tereza je tudíž jako postava znejistěna hned v několika rovinách. Do divadelní postavy se prolíná mediální obraz reálné osoby – té poslední, u které bychom očekávali pochybnosti. Obsazení mužem zase nevyhnutelně přináší zlehčující odstup – i když se inscenační jakýmkoli komediálním efektům

totoho typu důsledně vyhýbají. A do třetice, Jan Mikušek zpívá „ženským“ hlasem a mluví „mužským“, čímž celkovou nejistotu ještě umocňuje. (Jistě ne náhodou vyhlíží jako podezřele androgynní figura také tančící bohyně Lakšmí, rovněž hraná mužským představitelem).

Oba Mikuškovi kolegové se svých rolí zhostili obvyklým činoherním způsobem, což se ukázalo být dosti problematické (méně kupodivu rušil jejich neprofesionální zpěv). Doplatila na to především Lucie Trmíková, která se tak pečlivě snaží rozehrávat každé vnitřní hnutí novicky Andrey, až celá postava začne vedle naprosto samozřejmé Matky Terezy vyhlížet uměle a „hrané“. O něco lépe na tom byl Miloslav Mejzlík, jenž coby umírající bezdomovec Rinzai téměř celé představení proležel na lůžku a nebyl tudíž vystaven přímé konfrontaci; když se v závěru pustil do osvobozujícího „tance smrti“, byla již situace natolik stylizovaná, že problémy s typově rozdílným herectvím odpadly. Mimochodem, škoda, že inscenace neskončila právě v tomto významově otevřeném a přesto velmi silným okamžiku – následující happy end působil zbytečně doslovně.

Pozitiva však tentokrát jasně převažují. Jan Nebeský s Lucií Trmíkovou úspěšně prodloužili svou sérii neortodoxních katolických inscenací, Miloš Orson Štědroň pro změnu dokázal, že se mu v oboru „podivných hudebně-dramatických útvarů“ vyrovná v Česku jen málokdo. A Roxy/NoD si pouhý měsíc po premiéře muzikálu Pornohvězdy může udělat zářez za další úspěšný projekt, který překračuje hranice úzce vymezené divadelní alternativy sice poněkud jiným směrem, ale neméně svébytně.

Roxy/NoD Praha – Lucie Trmíková: Lamento.
Hudba: Miloš Orson Štědroň, režie: Jan Nebeský, kostýmy: Petra Vlachynská, scéna: Jan Nebeský a Jakub Myslín.
Premiéra 20. ledna 2010.

Jan Mikulka – Divadelní noviny

Lykke Li – Wounded Rhymes (8/10) Adele – 21 (8,5/10)

Mladá, teprve čtyřicetiletá švédská zpěvačka Lykke Li na přelomu února a března vydává své druhé album. Nahrávání nových písní proběhlo ve Stockholmu za spolupráce s producentem Bjornem Yttlingem ze švédské kapely Peter Bjorn And John.

Již její první album z roku 2008 *Youth Novels* sklídilo pochvalné recenze. Zaujal Liin sladký hlas, její styl byl označen jako indie-pop a Li se na něm nechala inspirovat Bobem Dylanem a kapelou Velvet Underground, ale také Madonnou a hip-hopem.

Novinka *Wounded Rhymes* již není tak sladká jako její prvotina a má své silné téma. Je skoro celé o lásce, resp. o jednom zpěvaččině nepovedeném vztahu (podobně jako u její vrstevnice Adele, která shodou okolností také vydává své druhé album). Nahrávka nabídne pěkné popové melodie a zajímavou rytmiku. Vrcholem je podle mého názoru první singl „Get Some“. Výrazné bubny, výrazný hlas i text vytváří výtečnou písničku. K dalším vrcholům patří balada „Unrequited Love“ a druhý singl „I Follow Rivers“. Velmi důležité druhé album zvláda Švédka Lykke Li výtečně.

Celé album si můžete zdarma poslechnout na stránkách hudebního magazínu SPIN (<http://www.spin.com/articles/hear-it-lykke-lis-hot-new-album>).

Mladá britská neo-soulová zpěvačka Adele překvapila celý hudební svět, když v roce 2009 vyhrála dvě ceny Grammy se svým debutovým albem *19* (2008). Její druhé album *21* bylo proto očekáváno velice netrpělivě.

Tématem písní alba *21* je láska, zpěvačka v nich reflektuje své dosavadní vztahy. Na albu najdete jak výborné svižné písně, tak krásné balady. Mezi ty rychlé patří především „Rolling into Deep“ a „Set Fire To The Rain“. Z balad bych vyzdvihl hlavně „Turning Tables“, ve které zpívá s pianem. Vrcholem alba je hned úvodní písnička a první singl „Rolling into Deep“, z které už se stal velký hit. Tato soulová vypalovačka vás spolehlivě rozhybe. Úderný rytmus a vícehlasy v refrénu stojí za to. Velkou předností Adele je její výrazný hlas. Jak to ohodnotila jedna moje kamarádka: „Hlas teda má! Jak když praskáš ty kuličky z igelitu, jak v nich je vzduch a balí se do nich věci, aby se nerozbitly.“ Nejde přitom jen o sílu jako takovou, dokáže do něj také přesvědčivým způsobem vložit emoce.

Další silnou zbraní alba jsou kvalitní melodie, písně zaštiťuje hned několik hitmakerů (např. Paul Epworth, Ryan Tedder, Fraser T. Smith). Když to shrnu, Adele vydala album, které je ještě lepší než její prvotina.

František Kroužil

Yes woman

Když vylazíte v pětadvaceti ze školy, Váš svět se od základů změní. Pořídíte si byt na hypotéku s přítelem zralým na převýchovu a večery Vám zpřijemňují vrnění automatické pračky na splátky. Zjistíte, že po deseti hodinách v pracovním procesu je zcela nemyslitelné po večerech vytvářet jakékoli hodnoty.

A tak jsem se před třemi nedělemi přistihla, jak já, bývá lá Ivce diskoték a královna fitnesscentra, s vyvaleným břichem a umaštěnou ofinou přicvaknutou sponkou nad čelem žehlím košile u pořadu o sexuálním životě vorvaně obrovského.

Po nástupu do pracovního procesu jsem výrazně omezila sociální kontakty, zato mramorovou bábovku zvládám levačkou! Před pár týdny jsem se při leštění záchodového prkýnka přistihla, že bilancuji. Když už jsem asi po padesáté odmítla různá pozvání na skleničku, kávu a návštěvu od svých přátel, protože mi vždy blikala energetická kontrolka, došla mi sms od kamaráda, která mě hluboce zasáhla: „Kde je Renata a co jsi s ní udělala?“

Uvědomila jsem si, že život vorvaně obrovského je proti tomu mému jeden velký mejdan a že je na čase přehodnotit energetický plán a naučit se efektivně čerpat energetické zásoby ve prospěch svého sociálního a zájmového života. Určitě znáte film Yesman s Jimem Carreym. Ten změnil svůj život tím, že na všechno odpovídá „ano“ a do všeho se bez okolků vrhá. Rozhodla jsem se, že až do vyčerpání budu „YES WOMAN“, což znamená, že budu nadšeně přijímat všechnu nabídku a poptávku ve svém okolí.

Problém nastal nejprve s poptávkou. Hned první den jsem díky téhle „Ano strategii“ přišla o 110 Kč po střetu se žebrající kolonií národnostní menšiny. Bezprostředně poté mě moje křečovitě „ano“ dohnalo na oběd s nejnudnější ženskou městské části Prahy 8, které jsem dokonce přislíbila, že s ní pojedu na festival folklórních tanců. V odpoledních hodinách jsem zcela proti své vůli převzala náročný pracovní projekt a s křečovitým úsměvem se zapojila do odvážné a ambiciózní hubnoucí mašinerie své kolegyně. Ta spočívala v tom, že po

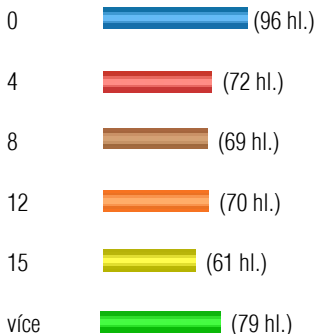
dobu jednoho týdne jíte JENOM 200 gramů nesolené neloupané rýže. Nic víc. Po třech dnech rýžového půstu jsem se přistihla, že mi chutná i neperlivá voda a celou noc mě pronásledovaly plastické sny o mluvící pečené kachně.

Po čtyřech dnech půstu se mě jiná kamarádka zeptala, zda s ní půjdu na flirt dance s židlí. Konkrétně se jedná o odpolední seminář, kde se pod vedením lektorky ovjíte kolem židle, tváříte se jako Marilyn Monroe a občas si hladíte stehno. Řekla jsem „ano“ a za pár dní už jsem doma nadšeně týrala přítele několikaminutovou sestavou u kuchyňské židle. Za dva týdny jdu na seminář tance s kloboukem a boa. Podobné tanečky jsem vždycky považovala za zbytečnost a připadalo mi to směšné, ale díky svému nucenímu „yes“ jsem zjistila, že jde o aktivitu, kdy se maximálně uvolníte, vyčistíte si hlavu a posílíte jak svaly, tak sebevědomí. Efekt posíleného sebevědomí sice vydrží asi tak dlouho jako bolavé svaly, ale za trochu odvahy tyhle aktivity opravu stojí.

Poměrně rizikové na „yesmanství“ je to, že přijmete množství úkolů, které by se Vám za normálních okolností velkým obloukem vyhnuly. Od té doby, co působím jako yeswoman, jsem přislíbila své vegetariánské a abstinující kamarádce zorganizovat rozlučku se svobodou, nabílit pokoj své zhyralé sestry, jít s kamarádkou na kurz kreativity a na začátku září mám být v Budapešti na půlmarathonu. Kromě toho se mě v pondělí kolegyně zeptala, zda s ní půjdu o polední pauze na thajskou olejovou masáž do luxusního thajského salónu. Akce 2 masáže za cenu jedné by mě přesvědčila i kdybych nebyla vázaná YES přísahou. Thajky po nás chtěly, abychom se vysvlékly do naha a oblékly si na sebe erární kalhotky z voskovaného papíru, které vypadaly asi jako dětské pleny křížené s legendárními modrými kraťásky na tělocvik s gumou kolem stehien. Kompletní peeling celého těla a olejová masáž kávovým extraktem ale jednoznačně stály za trochu studu a sebezapření.

Pravá povaha yesman filosofie je ale mnohem složitější a dopady ne vždy zcela příznivé. Yesmanství je poměrně nebezpečné v barech a na zábavách. Na každé party se totiž vyskytuje alespoň jedna podlá osoba, která neustále dolévá vláčným hostům nejrůznější alkoholické varianty společenského znemožnění. Když jste yesman,

ANKÉTA Z/2011

Rok 2011 je rokem dobrovolnictví. Kolik hod/týden věnujete dobrovolnické práci?

Celkem hlasovalo: 437

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Pro srovnání

Podle průzkumu Národního dobrovolnického centra Hestia a Univerzity Karlovy se dobrovolnictví v Česku věnuje 30% lidí starších patnácti let, v průměru odpracují 11 hodin měsíčně a dobrovolníky jsou déle než tři roky.

Ona DNES, 18. 4. 2011, K. Komůrková, str. 14

nedokážete se efektivně bránit. Včera ve mně kupříkladu jeden ze svatebních hostů na svatbě mých přátel odhalil yesmana a vytrvalým přísunem medoviny mě k půlnoci donutil tančovat flamengo a mluvit španělsky, aniž bych s čímkoliv z toho kdy předtím přišla do styku. Je to tři týdny, co jsem přehodnotila svůj přístup k životu a naučila se říkat ano, i když se mi zrovna zdá přínosnější povalovat se u dokumentu ze života vorvaně, péct buchty a škrobit límečky. Od té doby, co přítel objevil moji novou proaktivní životní filozofii, mám sice trochu kruhy pod očima, ale v těch očích hvězdný jas!

PS: Zkuste to taky. Hádám ale, že se to dá fyzicky i psychicky vydržet jen několik týdnů :)

Renata Francová, francova.blog.idnes.cz

Reklamní předměty YMCA

Rádi bychom připomněli všem, kteří by s hrdostí vlastnili, užívali, nosili či někomu darovali nějaký předmět s logem YMCA, že jistý výběr je k dispozici v YMCA v ČR – ústředí:

- Tričko s límečkem (modré, vyšité logo, vel. S, M, L)
- Tričko klasické (sportovní dres) s velkým logem YMCA na hrudi s nápisem CZECH REPUBLIC (modré, tmavě modré, černé, vel. S, M, L, XL)
- Tričko (černé, oranžové, béžové, vel. S, M, L, XL s vyšitým logem YMCA)
- Klobouk a kšiltovka (světle béžové s vyšitým logem)
- Šňůrka na mobil nebo klíče s nápisem www.ymca.cz.

Pozor! Nová trička YMCA s mottem „YMCA – prostor pro Tebe“ byla dotištěna. Máme nové velikosti, které v první várce nebyly! Nejlépe si vyberete na našich webových stránkách ymca.cz v sekci Propagace pod příslušným bannerem, neboť jsou tam barevné fotky. Najdete tam i všechny výše uvedené reklamní předměty i s barevnými obrázky. Zájemci pište na email: sekretariat@ymca.cz. Pozor zásoby se krátí, takže kdo dřív... ten dřív!

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní..

Tématem příštího Proteinu bude:

Setkání YMCA 2011

Také letos proběhne na Masarykově táboře YMCA u Soběšína na Sázavě velké setkání ymkařů. Podělte se se svými dojmy a zážitky, o to co jste tam zažili, co jste si zkusili, čím jste byli překvapeni, co vás zaujalo. Řada z vás bude určitě fotit, tak se těšíme i na fotky, které dáte k dispozici.

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 6. 2011.

DVANÁCTÝ ROČNÍK CELOSTÁTNÍ SOUTĚŽE VE ZNALOSTECH BIBLE

STEZKA PÍSMÁKŮ

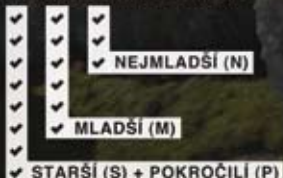

SOUTĚŽ PROBÍHÁ VE DVOU KOLECH:

1. kolo korespondenční do 15. 10. 2011
2. kolo písemný test 17. 11. 2011
ve sboru CASD Praha Smíchov
V rámci druhého kola proběhne beseda s rodiči.

SOUTĚŽÍ SE VE ČTYŘECH VĚKOVÝCH KATEGORIÍCH:

evangelium podle Marka
evangelium podle Lukáše
1. Paralipomenon
první kniha Žalmů (1.–41.)
evangelium podle Matouše
evangelium podle Jana
epištola Titovi
epištola Filemonovi

v kategoriích N soutěží	1–4členná družstva	(7–9 let)
v kategoriích M soutěží	1–4členná družstva	(10–12 let)
v kategoriích S soutěží	1–2členná družstva	(13–17 let)
v kategoriích P soutěží	jednotlivci	(18 a více let)

Absolventi 1. kola získávají odznak Stezky písmáků. Ti, kteří získají 70 % správných odpovědí, mají i právo na postup do druhého kola.

Přihlášky zasílejte do 15. září na adresu
vjeh.kamzik@volny.cz
nebo ústně / sms na tel.: 737 537 534

SOUTĚŽ PŘIPRAVUJE OBOR DUCHOVNÍ VÝCHOVY JUNÁKA A OBČANSKÉ SDRUŽENÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE KLUB PATHFINDER ZA PODPORY TĚCHTO SPONZORŮ:

